

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2020 r. – ACTC GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Taiga AB

(Sprawa C-714/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Zgłoszenie do rejestracji słownego unijnego znaku towarowego tigha – Sprzeciw właściciela wcześniejszego unijnego znaku towarowego TAIGA – Częściowa odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) – Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Ocena podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń pod względem konceptualnym – Artykuł 42 ust. 2 – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego – Dowód używania „w odniesieniu do części towarów lub usług” – Wydzielenie niezależnej podkategorii towarów]

(2020/C 297/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ACTC GmbH (przedstawiciele: V. Hoene, D. Eickemeier i S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik), Taiga AB (przedstawiciele: C. Eckhartt, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl i C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) ACTC GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / Węgry

(Sprawa C-771/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Rynki wewnętrzne energii elektrycznej i gazu ziemnego – Systemy przesyłowe energii elektrycznej i gazu ziemnego – Warunki dostępu – Rozporządzenie (WE) nr 714/2009 – Artykuł 14 ust. 1 – Rozporządzenie (WE) nr 715/2009 – Artykuł 13 ust. 1 – Koszty – Ustalanie opłat za dostęp do sieci – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 37 ust. 17 – Dyrektywa 2009/73/WE – Artykuł 41 ust. 17 – Wewnętrzne środki odwoławcze – Zasada skutecznej ochrony sądowej]

(2020/C 297/13)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i K. Talabér-Ritz, pełnomocnik)

Strona przeciwna: Węgry (przedstawiciele: początkowo M.Z. Fehér i Z. Wagner, następnie M.Z. Fehér, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając prawa do skutecznego środka odwoławczego od rozporządzeń krajowego organu regulacyjnego ustalających opłaty za dostęp do sieci, Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 37 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE oraz art. 41 ust. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Węgry pokrywają własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgische Staat, reprezentowane przez Minister van Werk, Economie en Consumenten, odpowiedzialnego za Buitenlandse handel, oraz przez Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie; Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie / Movic BV; Events Belgium BV; Leisure Tickets & Activities International BV

(Sprawa C-73/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Zakres stosowania – Pojęcie „spraw cywilnych i handlowych” – Powództwo o zaniechanie nieuczciwych praktyk handlowych wniesione przez organ publiczny w celu ochrony interesów konsumentów]

(2020/C 297/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Belgische Staat, reprezentowane przez Minister van Werk, Economie en Consumenten, odpowiedzialnego za Buitenlandse handel, oraz przez Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie; Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, obecnie Algemene Directie Economische Inspectie

Strona pozwana: Movic BV; Events Belgium BV; Leisure Tickets & Activities International BV

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w tym przepisie pojęcie „sprawy cywilne i handlowe” obejmuje spory między organami państwa członkowskiego a przedsiębiorcami mającymi siedzibę w innym państwie członkowskim, w ramach których organy te żądają tytułem głównym stwierdzenia istnienia naruszeń stanowiących w ocenie tych organów niezgodne z prawem nieuczciwe praktyki handlowe i nakazania ich zaprzestania, a także, tytułem żądania dodatkowego, nakazania upublicznienia orzeczenia i nałożenia kary pieniężnej.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.